

Ocasions que cal sa er aprofitar: LA FESTA DEL PILAR

Crec que no m' he equivocat en posar aquest títol a l'escrit que tot seguit segueix. Ha estat amb motiu de la celebració al nostre poble de la festa de la Mare de Déu del Pilar, patrona de la Guàrdia Civil, que he tingut ocasió de percebre, i al mateix temps participar en una, al meu entendre necessària i positiva ocasió de conviure amb les forces de la guarnició d'aquest cos encarregat de la protecció ciutadana al nostre país, tot i el meu desig de que ben aviat siguin els mossos d'esquadra els encarregats de vetllar per la seguretat ciutadana. Però mentre això no s'assoleixi penso que és bo mantenir les millors relacions en tots els sentits amb els qui fins avui porten a terme aquesta tasca.

Enguany, i a petició del Sergent-Comandant de la caserna de La Roca, la celebració de l'Eucaristia tingué lloc al pati de la dita caserna, que fou adornat pels propis guardies i llurs familiars, bastint-hi un senzill però molt entranyable altar, presidit per una imatge de la Verge del Pilar, patrona, com és sabut, d'aquest cos de seguretat ciutadana. Assistiren a aquesta Eucaristia, a més és clar, dels membres de la guarnició i llurs familiars, les autoritats civils, no tan sols de La Roca, sinó també d'altres pobles de l'entorn, com Vilanova, Santa Agnès i Vallromanès, a més d'alguns presidents de diverses entitats culturals i cíviques.

Finalitzada l'Eucaristia s'oferí a tots els assistents, entre els que no hi mancaven forces veïns de la població, un ben assortit aperitiu que donà lloc a encetar converses i creants un ambient propici a la confraternització. Finalitzat aquest, i per invitació personal del Sr. Comandant de la caserna, foren bastants els qui es quedaren a participar en el dinar de germanor que podem garantir fou molt ben atès per les senyores i pels propis guardies que no paraven ni un moment d'atendre a llurs convidats, motivant encara més, s'establés una ben cordial convivència entre tots plegats. Acabat ja el dinar, i a l'hora dels cafès i els licors, servits a dojo i amb proves ben palpables de la seva satisfacció per haver acceptat llur con-vit, l'intercanvi de relacions personals i en grup s'incrementà encara més, prova força evident de que quan hom obra amb sinceri-

tat de cor, la germanor és sempre possible.

Resumint, podem dir que fou una bona ocasió, i molt sincerament aprofitada, per a demostrar que els homes si volem podem viure plegats i ser uns bons amics, respectant cadascú el lloc que correspon a l'altre, encara que alguna vegada ens pugui semblar que no és així. Aquesta experiència ens ha demostrat que, veritablement, si els homes ens ho proposem, podem viure plegats amb bona harmonia.

JULI G. VALLS

El poble de La Roca ha dit NO!! a la presó a «Can Ribas»

Si bé és ben cert que la tasca d'informar molt sovint ens pot causar alguna que altra contrarietat, i fin i tot algun que altre contratemps, no és menys cert que hi ha ocasions en què ens pot proporcionar una gran satisfacció. Aquest és el cas que motiva el nostre escrit d'avui. De tothom és coneguda la punyent preocupació del nostre poble per la quasi segura ubicació de la presó a Can Ribas, i el malestar que això ha portat a tots els qui vivim a La Roca. Sortosament però, i una vegada més al llarg de la nostra història, el poble català, en aquest cas concretament el poble de La Roca, ha sapigut fer palesa la seva sobirania de poble, i que sap defensar aquesta sobirania, tan pregonament assumida, quan es tracta de defensar la seva identitat com a poble, poble que sempre ha rebutjat l'aldarull i la violència, però que no per això, davant el perill de què se'ns posés la presó a Can Ribas, d'una manera espontània i unànime, a acudit a signar telegrames de rebutj adreçats al Conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, Sr. Bassols. Fou tan decidida i numerosa la voluntat de signar telegrames d'oposició a aquesta possible —quasi segura— ubicació a Can Ribas, que ja el primer dia calgué anar a cercar més impresos, doncs el primer miler dels que es disposava s'esgotà a les poques hores. Podem doncs afirmar que sense que calgués pregar a ningú, tothom acudí a trametre el seu telegrama, i no solament els veïns de La Roca, sinó fins i tot molts de Santa Agnès que volguéren

donar suport a aquesta justa negativa del poble de La Roca. Com a mostra de la ferma voluntat d'oposició al què podia representar el nostre anorreament de poble, poguérem presenciar fets molt significatius, com per exemple el de què tothom volgué fer efectiu l'import del seu telegrama, donant-se el cas de que alguns pensionistes, tot i els seus minsos recursos econòmics, no volguéren acceptar l'ofertament de que no paguessin res. "De cap manera —deien— nosaltres som del poble, i volem contribuir, encara que sigui modestament, a aquesta justa causa. Que sàpiguen que tots, joves i grans, estem units quan es tracta de defensar la nostra identitat com a poble. Així ho feren sempre els nostres avantpassats que sempre saberen lluitar contra qui fos per defensar el què és nostre." Algun avi, fins i tot recordà com els nostres avantpassats saberen lluitar contra els qui volguéren imposar per la força de les armes la seva llei injusta, però que tinguéren que recórrer a forces estrangeres per a vèncer el nostre poble. "Doncs nosaltres ara, encara que potser mancats de forces físiques, tenim la força de la raó, i aquesta no ens la podrà vèncer ningú. Cal que ho sàpiguen i en treguin les seves conclusions. Tot i la possibilitat de perdre, tindrem sempre la satisfacció de deixar als qui ens han de succeir el nostre exemple. Sabem que estem units, però volem que els qui ens volen anorrear ho sàpiguen també, que quan un poble vol, res ni ningú podrà anihilar-lo, i aquí estem també nosaltres per a defensar el que és nostre, el nostre estimat poble".

No hi ha dubte que aquesta decidida oposició a que la presó vagi a Can Ribas farà pensar als qui en tan mala hora decidíren ubicar la presó a tocar gairebé les cases del casc urbà. Així ho esperem els habitants de La Roca i confiem que el nostre clam arribi on calgui per ésser atès, i més quan el què demanem és just.

Com apuntem més amunt, la participació fou tan numerosa que el diumenge, a les dues de la tarda, calgué donar per acabada la recollida de signatures per haver-se esgotat els 2.000 impresos de telegrames que s'havien preparat. Pensem, però, que aquesta repulsa de tot un poble farà recapacitar als responsables del que tant ens preocupa, i tenim l'esperança que la nostra oposició hagi estat efectiva. Així sigui.

JULI G. VALLS

GARATGE I TALLER DE REPARACIONS

RAMON TUXANS

SERVEI OFICIAL **TALBOT**

Clavé, 8 - Teléf. 842 02 18
LA ROCA DEL VALLÉS

JOCS i JOGUINES

MARIGÓ

